

XXI.

Forflag til Lov

om Ret til fri præstelig Virksomhed indenfor Folketirken.

(Indbragt af Folkethingsmændene for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), Ribe Amts 5te Valgfreds (Søgsbro) og Ribe Amts 4de Valgfreds (Ter mansen) den 15de Januar 1864.

(Indbragt af) Folketingsmændene for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), Ribe Amts 5te Valgfreds (Søgsbro) og Ribe Amts 4de Valgfreds (Ter mansen) den 15de Januar 1864.

§ 1.

Bestemmelsen i Danste Lov 2—3—9, at Ingen maa indvies til Præsteembedet, inden han til noget vist Kald og Embede er kaldet, ophæves. Den Kandidat, som onfter Præstevielsen, kan henvende sig til hvilken Biskop han vil; men denne har, forinden han meddeler den, at paa see, at han er fri for Værnepligt eller dog er ansat i Forsværtningen, og at de øvrige befalede Betingelser opfyldes. Hvis han herefter finder, at han maa nægte Indvielsen, kan Kandidaten indstille Sagen gennem Kirkeministeren til Kongens Afgjørelse.

§ 2.

Meddeler Biskoppen derimod Præstevielsen, melder han det til Kongen, som derpaa, naar han finder, at alt Lovbefalet er fteet Fyldest, giver den Indviende Ret til præstelig Virksomhed i Folketirken og bringer det til offentlig Kundskab.

§ 3.

Sognebaandet kan efter de i Lov af 4de April 1855 angivne Regler løses ikke blot til Sognepræster og faste Kapellauer, men ogsaa til tjenstledige personelle Kapellauer, til Kateketer og dem, der efter §§ 1 og 2 have faaet Ret til præstelig Virksomhed. Saafremt den valgte Præst ikke har nogen Sognekirkebog, skal han indføre sine kirkelige Handlinger i en af ham

selv anskaffet Kirkebog, som bekræftes af Prosten paa det Sted, hvor han har Bopæl. Den indsendes ved hans Død, eller naar han ellers ophører med sin fri præstelige Virksomhed, til Kirkeministeren.
 Enhver saadan frit virkende Præst, ligesaa vel som den til et vist Kald befattede, undergiven de almindelige Love og Forskrifter for Folketirken, forsaavidt de passe til hans og hans Menigheds her fastsatte fri Stilling. Han staaer paa ethvert Sted, hvortil han udstrækker sin Virksomhed, under dette Steds folkekirkelige Myndigheder og Domstole. Anklages han for Noget, der kan medføre Fortabelse af Netten til præstelig Virksomhed, kan Kirkeministeren forbyde den, indtil Dommen er falden.

(Forflaget forudsætter, at det paa sidste Folkething med 46 mod 16 Stemmer vedtagne Lovforflag „om Forandring i Lov om Sognebaands Løsning af 4de April 1855“ — med Ret til for Sognebaands-Løserne at lade den Præst, til hvem de have sluttet sig, forette Barnebaab, Brudevielse og Ligtale i deres Sognekirke, Jordpaakastelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard samt med Biskoppens Tilladelse desuden Utergang i deres Sognekirke — i en nær Fremtid vil erholde Lovskraft.)